

تولیدات دامی

دوره ۱۷ ■ شماره ۱ ■ بهار و تابستان ۱۳۹۴

صفحه‌های ۷۱-۸۲

اثر تفاله اسانس گیری شده مرزه خوزستانی بر عملکرد تولیدی و ترکیب اسیدهای چرب عضله راسته در برههای پرواری فراهانی

حسین کریمی^۱، آرش آذرفر^{۲*}، حشمت‌الله خسروی نیا^۳، علی کیانی^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

۲. دانشیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

۳. استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۱۰/۳۰

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۳/۰۸/۰۸

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی تأثیر تغذیه تفاله اسانس گیری شده مرزه خوزستانی بر عملکرد پرواری و ترکیب اسیدهای چرب مخلوط عضله راسته با استفاده از ۳۰ رأس بره نر فراهانی شش ماهه با میانگین وزن $6\pm1/4$ کیلوگرم انجام شد. برها برای مدت ۱۵ روز دوره عادت‌پذیری و ۶۰ روز دوره پرواربندی در جایگاه‌های انفرادی نگهداری شدند. جیره‌های آزمایشی شامل پنج سطح جایگزینی صفر (تیمار شاهد)، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ درصد تفاله مرزه با یونجه بود. برها هر ۱۵ روز یکبار توزین و میانگین افزایش وزن روزانه، خوراک مصرفی روزانه، و ضریب تبدیل خوراک محاسبه شد. در پایان دوره پرواربندی برها کشتار شدند و از عضله راسته آنها در حد فاصل دنده‌های ۱۲ و ۱۳ برای آنالیز اسیدهای چرب نمونه‌برداری شد. اثر تیمارهای آزمایشی بر مصرف خوراک روزانه، میانگین افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذا، وزن نهایی، وزن، و بازده لاشه معنی دار نبود. بیشترین مقدار کل اسیدهای چرب اشباع در مخلوط گوشت و چربی عضله راسته برههای تغذیه شده با جیره حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه شد که با تیمار حاوی ۱۰۰ درصد تفاله مرزه تفاوت داشت ($P<0.05$). استفاده از تفاله اسانس گیری مرزه خوزستانی در سطح ۷۵ درصد جایگزینی به جای یونجه سبب افزایش عددی مقدار اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه و در سطوح ۲۵ تا ۷۵ درصد جایگزینی، موجب کاهش غیرمعنی دار نسبت اسیدهای چرب امکا ۶ به امکا ۳ نمونه‌های عضله راسته برها شد. براساس نتایج تحقیق حاضر، می‌توان از تفاله اسانس گیری شده مرزه در جیره‌های برههای پرواری با کنسانتره بالا به جای بخش علوفه‌ای استفاده کرد و ضمن کاهش مجموع اسیدهای چرب اشباع گوشت، کیفیت آن را بهبود بخشد.

کلیدواژه‌ها: اسیدهای چرب، بره پرواری، بیوهیدروژناسیون، تفاله اسانس گیری شده مرزه خوزستانی، یونجه.

مقدمه

توسط میکروارگانیسم‌ها شکمبه، می‌توان نسبت اسیدهای چرب غیراشباع در گوشت و شیر نشخوارکنندگان را افزایش داد (۲۶).

گیاه مرزه خوزستانی (*Satureja khuzistanica*), از خانواده نعناعیان و بومی ایران است که در نواحی جنوبی استان لرستان و شمال استان خوزستان می‌روید (۱۴). بخش‌های هوایی گیاه مرزه خوزستانی حاوی سه تا پنج درصد اسانس است که تأثیر ضدمیکروبی و آنتی‌اسیدانی آن در مطالعات گوناگون تأیید شده است (۱۱، ۲۸ و ۳۱). مواد فنولیک چون کارواکرول و پاراسیمین از ترکیبات مؤثر عمده اسانس مرزه هستند (۱۱).

گیاه مرزه خوزستانی در استان لرستان به صورت صنعتی کاشت، برداشت، و با بخار آب اسانس‌گیری می‌شود. تفاله حاصل پس از اسانس‌گیری به عنوان پسماند فرایند تقطیر باقی می‌ماند. تفاله باقی‌مانده حاوی حدود ۰/۶ درصد (براساس ماده خشک) اسانس است (۱۶). خصوصیات ضدمیکروبی اسانس‌های گیاهی علیه طیف گسترده‌ای از میکروارگانیسم‌ها شامل باکتری‌ها، پروتوzoآها، و قارچ‌ها به اثبات رسیده است (۱۲ و ۱۶). کارواکرول و سینامالدئید رشد *Clostridium Proteoclasticum*- P18 و *Butyrivibrio-JWII* را که در فرایند بیوهیدروژناسیون مشارکت دارند، محدود می‌کند (۷). همچنین افروزن سینامالدئید (۵۰۰ میلی گرم در لیتر) به سیستم‌های تخمیری در شرایط آزمایشگاهی، به‌طور چشم‌گیری سبب اختلال در بیوهیدروژناسیون و انباست تولیدات واسطه‌ای بیوهیدروژناسیون می‌شود (۱۹). تغذیه برها با گیاه آرتمیزیا (*Artemisia herba alba*)، مقدار واکسینیک اسید، لینولنیک اسید، و نیز کل اسیدهای چرب غیراشباع را در گوشت افزایش می‌دهد. با این حال، هنگام استفاده از رزماری (*Rosmarinus officinalis*) چنین اثری مشاهده نشد (۳۰). مطالعات اندکی تأثیر اسانس‌های گیاهی بر میزان بیوهیدروژناسیون اسیدهای چرب شکمبه و

چربی زیاد گوشت نشخوارکنندگان و همچنین باور به سلطان‌زابودن گوشت قرمز، تمایل به مصرف این ماده غذایی را کاهش داده است و سبب شده است تا نقش گوشت قرمز به عنوان منبع مهم تأمین‌کننده برخی از ریز‌مغذی‌ها همچون آهن، سلنیوم، ویتامین‌های A₁₂، و اسید‌فولیک و همچنین به عنوان منبع مهمی از انرژی و حلال ویتامین‌های محلول در چربی نادیده گرفته شود (۵). غلظت اسیدهای چرب اشباع در چربی گوشت نشخوارکنندگان بالاست و مصرف آنها موجب افزایش کلسترول و لیپوپرtein‌های با دانسیت پائین (LDL) در پلاسما می‌شود و امکان بروز بیماری‌های قلبی-عروقی را افزایش می‌دهد (۳۳). اسیدهای چرب غیراشباع، کمتر از ۴۰ درصد اسیدهای چرب گوشت را تشکیل می‌دهند و در ارتقای سلامت انسان نقش عمدۀ دارند (۲). اسیدهای چرب غیراشباع در علوفه و دیگر مواد خوراکی نشخوارکنندگان به‌فور وجود دارد، اما غلظت آنها در شیر و گوشت به مراتب کمتر است.

متabolیسم اسیدهای چرب در شکمبه عامل تعیین‌کننده در ترکیب اسیدهای چرب موجود در شیر و گوشت نشخوارکنندگان است (۱۳). لیپیدهای جیره بعد از ورود به شکمبه تحت تأثیر دو فرایند لیپولیز و بیوهیدروژناسیون قرار می‌گیرند. در شکمبه، مقداری از اسیدهای چرب غیراشباع در اثر فعالیت‌های متabolیکی میکروارگانیسم‌ها و طی عمل بیوهیدروژناسیون به اسیدهای چرب اشباع تبدیل می‌شوند. این فرایند علت اصلی کاهش کیفیت چربی درون بافت‌های نشخوارکنندگان است (۱۳ و ۱۵). در سال‌های اخیر توجه زیادی به تحقیقات برای بهبود محتوای اسیدهای چرب در تولیدات دامی از طریق کاهش نسبت اسیدهای چرب اشباع به اسیدهای چرب غیراشباع شده است. با کنترل بیوهیدروژناسیون اسیدهای چرب غیراشباع

تولیدات دامی

اثر تفاله اسانس‌گیری شده مرزه خوزستانی بر عملکرد تولیدی و ترکیب اسیدهای چرب عضله راسته در برده‌های پرواری فراهانی

$$tdCP(\% DM) = CP \times e^{[-1/2 \times (ADICP/CP)]} \quad (2)$$

$$tdFA(\% DM) = FA \quad (3)$$

$$FA = EE - 1 \quad (4)$$

در این رابطه، بخش اسید چرب خوراک است.

(5)

$$tdNFC(\% DM) = 0 / 75 \times (NDFn - ADL) \times$$

$$[1 - (ADL / NDFn)^{0.67}] \quad (6)$$

$$NDFn = NDF - NDICP$$

در این رابطه، ۰/۷۵ ضریب قابلیت هضم برای NDF است. محتوی مجموع مواد مغذی قابل هضم در سطح مصرف نگهداری (TDN_{IX})، انرژی قابل هضم در سطح مصرف نگهداری (DE_{IX})، انرژی قابل هضم در سطح مصرف تولید (DE_p)، و انرژی قابل متابولیسم در سطح مصرف تولید (ME_p) با استفاده از روابط ۷ تا ۱۱ زیر محاسبه شد:

(7)

$$TND_x = tdNFC + tdCP + (tdFA \times 2 / 25) \quad (8)$$

$$+ tdNDF - v$$

(8)

$$DE_x (\text{Mcal/kg}) = (tdNFC / 100 \times 4 / 2) +$$

$$(tdNDF / 100 \times 4 / 2) + (tdCP / 100 \times 5 / 6) +$$

$$(FA / 100 \times 9 / 4) \quad (9)$$

(9)

$$Discount = [TDN_x - (0 / 18 \times$$

$$TDN_x - 10 / 30)] \times intake / TDN_x$$

(10)

$$DEP (\text{Mcal/kg}) = DE \times Discount \quad (11)$$

(11)

$$ME_p (\text{Mcal/kg}) = (1 / 0.1 \times DE_p) - 0 / 45 +$$

$$0 / 0046 \times (EE - 3) \text{ if } EE > 3\% \quad (12)$$

$$ME_p (\text{Mcal/kg}) = (1 / 0.1 \times DE_p) -$$

$$0 / 45 \text{ if } EE < 3\% \quad (13)$$

پروفیل اسیدهای چرب گوشت نشخوارکنندگان را ارزیابی کرده است.

هدف از انجام پژوهش حاضر، استفاده از تفاله اسانس‌گیری شده گیاه مرزه خوزستانی در جیره برده‌های پرواری به عنوان علوفه و بررسی تأثیر آن بر عملکرد و ترکیب اسیدهای چرب در عضله راسته بود.

مواد و روش‌ها

برای انجام این آزمایش، ۳۰ رأس بره نر ششم‌ماهه فراهانی با میانگین وزن 66 ± 14 کیلوگرم استفاده شد. بردها به پنج گروه تقسیم و در جایگاه‌های اختصاصی نگهداری و تغذیه شدند. تفاله اسانس‌گیری شده گیاه مرزه خوزستانی (تفاله مرزه) از لابرаторی تحقیقات گیاهان دارویی خرمان در خرم‌آباد تهیه شد. نمونه‌های تفاله از نظر میزان پروتئین خام (۱)، کلسیم (۱)، الیاف نامحلول در شوینده اسیدی (ADF)، و الیاف نامحلول در شوینده خشی (NDF)، با استفاده از آلفا-آمیلاز و سولفات سدیم (۲۹) بررسی شدند.

انرژی قابل متابولیسم تفاله مرزه اسانس‌گیری شده بر مبنای محتوی مجموع مواد مغذی قابل هضم و با استفاده از محتوی ترکیبات شیمیایی آن محاسبه شد. محتوی کربوهیدرات‌های غیرالیافی قابل هضم ($tdNFC$)، پروتئین خام قابل هضم (CP)، اسیدهای چرب قابل هضم (tdNDF)، و NDF قابل هضم (tdFA) برای هر خوراک به ترتیب با استفاده از روابط ۱، ۲، ۳، و ۴ محاسبه شد (۳۲):

(1)

$$tdNFC (\% DM) = 0 / 98 \times \left(100 \times \left[(NDF - NDICP) + CP + EE + Ash \right] \right) \times PAF$$

در این رابطه، ۰/۹۸ قابلیت هضم کربوهیدرات‌های غیرالیافی (NFC) و PAF فاکتور اصلاحی فرآوری برای درنظر گرفتن تأثیر فرآوری بر قابلیت هضم نشاسته است.

تولیدات دامی

گفتند. سپس نمونه‌ها به مدت پنج دقیقه در دمای آزمایشگاه سرد شدند. در ادامه، ۱/۵ میلی‌لیتر اسیدکلریدریک متانولیک (۱۰ درصد) به نمونه اضافه شد و به مدت ۳۰ دقیقه در حمام آب گرم با دمای ۹۰ درجه سلسیوس قرار داده شدند. سپس نمونه‌ها برای سردشدن به داخل ظرف حاوی یخ منتقل شدند. پس از این مرحله، یک میلی‌لیتر هپتان و سه میلی‌لیتر کربنات پتاسیم (۱۰ درصد) به آرامی به نمونه‌ها اضافه و به مدت یک دقیقه و با شدت مخلوط شدند. سپس نمونه به مدت پنج دقیقه در دمای چهار درجه سلسیوس و سرعت ۵۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند. در انتهای، با پیپت شیشه‌ای پاستور، فاز هپتان (فاز بالایی) برای تزریق به دستگاه کروماتوگرافی گازی مایع به ویال‌های جی سی انتقال داده شد.

به منظور شناسایی پروفیل اسیدهای چرب، مقدار ۰/۱ میکرولیتر نمونه با سرنگ به دستگاه گاز کروماتوگرافی (model Varian 3400, Walnut Creek, CA, USA) تزریق شد. دمای تزریق‌کننده و تشخیص‌دهنده دستگاه به ترتیب ۲۸۰ و ۳۰۰ درجه سلسیوس بود. گاز ناقل در این دستگاه هلیوم و تشخیص‌دهنده آن از نوع FID (Flame ionized detector) بود. دمای ستون دستگاه در آغاز در طی پنج دقیقه به ۱۶۰ درجه سلسیوس رسانده شد و برای ۱۵ دقیقه در این دما باقی ماند. سپس با سرعت ۲۰ درجه سلسیوس در دقیقه به ۱۹۰ درجه سلسیوس رسانده شد و تا پایان زمان لازم (۳۰ دقیقه) در این دما باقی ماند (۲۴).

جیره‌ها با نسبت ۲۰ درصد علوفه و ۸۰ درصد کنسانتره و مطابق با جدول احتیاجات غذایی گوسفند تنظیم شدند (۲۲). تفاله مرزه به مقدار صفر، ۲۵، ۵۰، ۷۵، و ۱۰۰ درصد جایگزین یونجه در جیره گردید. جیره‌ها به‌طور کاملاً مخلوط در اختیار بردها قرار گرفتند. اجزای تشکیل دهنده و محتوی مواد مغذی جیره‌های آزمایشی در جدول ۲ آمده است. در ابتدای آزمایش، واکسن آنتروتوکسمی تزریق و داروی ضد انگل (نیکلوزوماید) به بردها داده شد. ۱۵ روز دوره عادت‌پذیری و ۶۰ روز دوره پروواری برای دام‌ها در نظر گرفته شد. غذا و آب در تمام مدت به‌طور آزاد در اختیار دام‌ها قرار داشت. بردها هر ۱۵ روز یک بار بعد از گذراندن ۱۶ ساعت محرومیت از آب و غذا توزین شدند. در انتهای دوره پروواریندی، بردها پس از گذراندن ۱۶ ساعت محرومیت از خوراک و آب کشتار شدند. پس از کشتار، از عضله راسته و چربی روی آن به میزان ۵۰ گرم در حد فاصل دندنهای ۱۲ و ۱۳ نمونه‌گیری شد. نمونه‌ها بی‌درنگ در ظروف حاوی یخ به آزمایشگاه ارسال شدند. در آزمایشگاه نمونه‌ها با دستگاه فریز درایر خشک و سپس چربی آنها استخراج شد (۲۷).

برای متیلاسیون اسیدهای چرب، ابتدا یک میلی‌لیتر هپتان حاوی استاندارد داخلی (تری‌دکانوئیک اسید، متیل استر) به نمونه‌ها اضافه و با ورتکس به خوبی مخلوط شد. سپس ۰/۲ میلی‌لیتر متیلات سدیم (۲۵ درصد) به نمونه‌ها اضافه شد. نمونه‌ها به‌دقت مخلوط شدند و به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب گرم در دمای ۵۰ درجه سلسیوس قرار

جدول ۱. محتوای مواد مغذی تفاله انسانس‌گیری شده مرزه خوزستانی (براساس ماده خشک)

انرژی قابل سوخت‌وساز (مگاکالری در کیلوگرم)	پروتئین خام (درصد)	فیبر خام (درصد)	کلسیم (درصد)	الیاف نامحلول درشوینده خشک (درصد)	الیاف نامحلول درشوینده اسیدی (درصد)
۱/۵۱	۷	۱۵/۲	۳/۹	۳۷/۶	۳۳

تولیدات دامی

دوره ۱۷ ■ شماره ۱ ■ بهار و تابستان ۱۳۹۴

اثر تفاله اسانس گیری شده مرزه خوزستانی بر عملکرد تولیدی و ترکیب اسیدهای چرب عضله راسته در برده‌های پرواری فراهانی

جدول ۲. اجزای تشکیل دهنده جیره‌های آزمایشی و محتوی مواد مغذی آنها (براساس ماده خشک)

SEM	P-Value	تفاله مرزه خوزستانی					اقلام خوراکی (درصد ماده خشک)
		(درصد جایگزینی با یونجه)					
		۱۰۰	۷۵	۵۰	۲۵	۰ (شاهد)	
		۵۲	۵۳	۵۳/۵	۵۴/۴	۵۹/۵	جو
		۹	۹	۸	۷	۷	کنجاله سویا
		۱۶/۵	۱۵/۷	۱۶	۱۶	۱۰	سبوس گندم
		۲۰	۱۵	۱۰	۵	-	تفاله مرزه
		-	۵	۱۰	۱۵	۲۰	یونجه
		۱	۱	۱	۱	۱	نمک
		۱	۱	۱	۱	۱	بی کربنات سدیم
		۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	مکمل ویتامینی
		۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع
		مواد مغذی					
		۲/۴۹	۲/۴	۲/۴۱	۲/۴۴	۲/۴۷	انرژی قابل سوخت و ساز (مگاکالری در کیلوگرم)
		۱۴/۷	۱۴/۷۰	۱۴/۷	۱۴/۷	۱۴/۷	پروتئین (درصد)
		۰/۷۴۲	۰/۶۴۱	۰/۵۴	۰/۵۹۷	۰/۷۱۳	کلسیم (درصد)
		۰/۴۹	۰/۴۲۷	۰/۴۳	۰/۴۵۱	۰/۴۳	فسفر (درصد)
		۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸	سدیم (درصد)
۰/۱۸۸۵	۰/۱۰۹۴	۰/۱۲	۰/۱	۴/۷	۵/۲۱۱	۵/۰۷۵	SFA (میلی گرم در گرم)
۰/۲۱۰۲	۰/۱۵۹۳	۴/۰۴۲	۳/۹	۳/۵۷۹	۳/۵۸	۳/۷۵	MUFA (میلی گرم در گرم)
۰/۴۴۴۳	۰/۲۲۶۱	۱۰/۰۰۸	۹/۸۵	۹/۵۶	۹/۸۲	۱۰/۲۸۷	PUFA (میلی گرم در گرم)

SEM: خطای معیار میانگین‌ها، P-Value: سطح معنی‌داری

SFA: اسیدهای چرب اشباع، MUFA: اسیدهای چرب با یک پیوند دوگانه، و PUFA: اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه

از اسیدهای چرب (میلی گرم در هر گرم) به ترتیب با روابط

باتوجه به سطح زیر پیک و غلظت استاندارد داخلی و

۱۲ و ۱۳ محاسبه شد:

نیز سطح زیر پیک هر کدام از اسیدهای چرب، غلظت کل

اسیدهای چرب (میلی گرم در هر گرم)، و غلظت هر کدام

$$\text{غلظت استاندارد داخلی} = \frac{\text{سطح زیر پیک اسیدهای چرب}}{\text{سطح زیر پیک استاندارد داخلی}} \times \frac{\text{غلظت استاندارد داخلی (میلی گرم در میلی لیتر)}}{\text{وزن نمونه (گرم)}} \quad (12)$$

$$\text{غلظت استاندارد داخلی} = \frac{\text{سطح زیر پیک اسیدهای چرب}}{\text{سطح زیر پیک استاندارد داخلی}} \times \frac{\text{غلظت استاندارد داخلی (میلی گرم در میلی لیتر)}}{\text{وزن نمونه (گرم)}} \quad (13)$$

تولیدات دامی

دوره ۱۷ ■ شماره ۱ ■ بهار و تابستان ۱۳۹۴

باتوجه به این نتایج، جایگزینی کامل یونجه با تفاله مرزه، اثر منفی یا نامطلوب بر میزان مصرف خوراک، بازده خوراک، افزایش وزن روزانه، و وزن نهایی نداشت. در گزارش‌های متعددی به تأثیرنداشتن گیاهان گوناگون حاوی متابولیت‌های ثانویه بر عملکرد دام اشاره شده است. استفاده از دو سطح چهار و هشت کیلوگرم در تن برگ پونه‌کوهی (حاوی ترکیبات فعال کارواکرول و تیمول) در بره‌های پرواری تأثیری بر مصرف ماده خشک وزن نهایی، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل خوراک، وزن لشه سرد، و بازده لشه نداشت (۳). در تحقیقی افزودن کارواکرول و سینامالدئید به جیره بره‌های پرواری، تأثیری بر ماده خشک مصرفی، وزن نهایی، افزایش وزن روزانه، و ضریب تبدیل غذا نداشت (۷). با استفاده از سینامالدئید در جیره بره‌های پرواری (۸) و گاوها گوشته (۳۳) وزن نهایی، مصرف ماده خشک، میانگین افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل خوراک، و وزن لشه تحت تأثیر جیره‌های آزمایشی قرار نگرفت که این نتایج با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد.

شاخص‌های غیراشباع (اضافه شدن یک پیوند دوگانه به اتم کربن شماره ۹) و طویل شدن زنجیره (تبديل از ۱۶ به ۱۸ اتم کربن) براساس روابط ارائه شده محاسبه شدند (۲۱). داده‌های حاصل در قالب طرحی کاملاً تصادفی با نرم‌افزار آماری SAS (نسخه ۹/۱) و رویه MIXED برای مدل ۱۴ تجزیه و میانگین حداقل مربعات با آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار محافظت‌شده فیشر مقایسه شدند (۲۵):

$$Y_{ij} = \mu + T_i + \epsilon_{ij} \quad (14)$$

در این رابطه، Y_{ij} مشاهده مربوط به بره آمین تیمار، μ میانگین جامعه برای صفت موردنظر، T_i اثر تیمار، و ϵ_{ij} خطای تصادفی مربوط به مشاهده است.

نتایج و بحث

اثر تیمارهای آزمایشی بر افزایش وزن روزانه، خوراک مصرفی، و ضریب تبدیل غذایی معنی‌دار نبود (جدول ۳). با این حال بیشترین میانگین افزایش وزن روزانه و خوراک مصرفی و کمترین ضریب تبدیل غذایی از نظر عددی در تیمار محتوی ۷۵ درصد تفاله مرزه مشاهده شد.

جدول ۳. تأثیر جیره‌های آزمایشی بر عملکرد بره‌های پرواری

P-Value	SEM	تیمارهای آزمایشی						فراسنجه‌های عملکرد
		۱۰۰ درصد مرزه	۷۵ درصد مرزه	۵۰ درصد مرزه	۲۵ درصد مرزه	شاهد		
۰/۰۷۵۰	۲۵/۴	۱۹۸	۲۳۹	۱۹۸	۱۹۳	۲۲۵	افزایش وزن روزانه (گرم در روز)	
۰/۰۳۳۹	۹۶/۸	۱۵۱۰	۱۶۲۷	۱۴۹۲	۱۴۲۰	۱۴۳۵	خوراک مصرفی (گرم در روز)	
۰/۶۴۳۴	۰/۸۷	۶/۵	۷/۱	۸/۱	۷/۹	۶/۵	ضریب تبدیل خوراک	
۰/۹۶۷۹	۲/۹۸	۴۸/۱۶	۴۶/۵۰	۴۶/۰۵	۴۵/۴۰	۴۶/۷۶	وزن نهایی (کیلوگرم)	
۰/۹۲۱۸	۱/۸۹	۲۳/۰	۲۲/۸۳	۲۲/۵۶	۲۲/۲۴	۲۱/۷۶	وزن لشه (کیلوگرم)	
۰/۲۸۴۳	۲/۳۲	۴۹/۲	۴۷/۲	۴۹/۰	۵۳/۴	۴۶/۶	لشه (درصد)	

SEM: خطای معیار میانگین‌ها، P-Value: سطح معنی‌داری

تولیدات دامی

C16:0 با تیمار شاهد تفاوت معنی‌داری نداشت. محتوی در نمونه‌های گوشت حاصل از برده‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی ۱۰۰ درصد تفاله به طور معنی‌داری کمتر از نمونه‌های حاصل از برده‌های تغذیه‌شده با جیره شاهد بود ($P<0.05$). بیشترین میزان C20:0 در نمونه‌های گوشت برده‌های مربوط به تیمار حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه بود که با تیمارهای ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد تفاله مرزه تفاوت داشت ($P<0.05$). بیشترین مقدار کل اسیدهای چرب اشباع در مخلوط گوشت و چربی در برده‌های مربوط به تیمار حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه مشاهده شد که از این نظر با برده‌های تیمار حاوی ۱۰۰ درصد تفاله مرزه به جای یونجه تفاوت معنی‌داری داشت ($P<0.05$). مقدار C16:1 در عضله راسته برده‌های مربوط به تیمار ۵۰ درصد تفاله مرزه به جای یونجه کمتر از برده‌های تیمار شاهد بود ($P<0.05$) ولی تفاوتی بین تیمار شاهد و سطوح دیگر تفاله مرزه درخصوص این اسید چرب مشاهده نشد (جدول ۵).

در این تحقیق، ترکیب اسیدهای چرب جیره‌های آزمایشی مشابه بود (جدول ۱). بنابراین تغییرات بافتی ترکیب اسیدهای چرب را نمی‌توان به تفاوت در اسیدهای چرب جیره‌های آزمایشی نسبت داد. اثر سطوح افزایشی تفاله مرزه در جیره غذایی برده‌ها، بر میزان اسیدهای چرب اشباع C10:0، C12:0، C14:0، C10:0، C12:0، C14:0، C10:0 نمونه‌های عضله راسته معنی‌داری بود ($P<0.05$) (جدول ۴). بیشترین میزان C10:0 در نمونه‌های حاصل از برده‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه مشاهده شد. بیشترین میزان C12:0 در نمونه‌های عضله راسته در برده‌های تغذیه‌شده با جیره‌های ۵۰ درصد تفاله مرزه مشاهده شد، در حالی که مقدار این اسید چرب در نمونه‌های عضله راسته در برده‌های تغذیه‌شده با جیره‌های ۷۵ و ۱۰۰ درصد جایگزینی کمتر بود ($P<0.05$). میزان C14:0 در نمونه‌های گوشت برده‌ای که با جیره حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه تغذیه شدند بالاتر از برده‌های تغذیه‌شده با سطوح بالاتر تفاله مرزه به جای یونجه بود ($P<0.05$)، ولی

جدول ۴. تأثیر جیره‌های آزمایشی بر پروفیل اسیدهای چرب اشباع عضله راسته (میلی گرم در گرم)

SEM	P-Value	تیمارهای آزمایشی						اسیدهای چرب
		۱۰۰ درصد	۷۵ درصد	۵۰ درصد	۲۵ درصد	شاهد		
۰/۱۳۶	۰/۰۰۳	۰/۳۶ ^b	۰/۳۸ ^b	۰/۳۴ ^b	۱/۰۲ ^a	۰/۲۶ ^b	C10:0	
۰/۰۵۶	۰/۰۰۱۲	۰/۱۰۵ ^c	۰/۱۳۶ ^c	۰/۷۶۳ ^a	۰/۴۳ ^b	۰/۳۶ ^{bc}	C12:0	
۰/۷۷۵	۰/۰۰۲	۲/۸۸ ^b	۲/۱۵ ^b	۳/۳۵ ^b	۷/۸۳ ^a	۵/۱۵ ^{ab}	C14:0	
۲/۹۰۰	۰/۰۱	۱۹/۸۳ ^b	۲۲/۷ ^{ab}	۲۴/۳۶ ^{ab}	۳۱/۴۸ ^{ab}	۳۳/۵۹ ^a	C16:0	
۰/۶۰۲	۰/۱۹	۳/۶۶	۳/۲۰	۳/۳۵	۳/۲۸	۱/۹۴	C17:0	
۳/۰۷۶	۰/۰۶۳	۹/۹۶	۱۵/۵۴	۱۸/۰۸	۲۱/۰۴	۲۲/۳۵	C18:0	
۰/۰۶۹	۰/۰۰۶	۰/۹۶ ^b	۰/۱۵ ^b	۰/۱۸ ^b	۰/۴۸ ^a	۰/۲۳ ^{ab}	C20:0	
۰/۱۱۰	۰/۰۷۲	۰/۴۱	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۴۲	۰/۶۳	C22:0	
۶/۷۳۲	۰/۰۲۳	۳۶/۹ ^b	۴۵/۰۸ ^{ab}	۴۹/۸۶ ^{ab}	۶۵/۶۱ ^a	۶۳/۹۲ ^{ab}	SFA	

^{a-c} در هر ردیف، تفاوت میانگین حداقل مربعات با حروف غیرمشابه، معنی‌داری است ($P<0.05$).

SEM: خطای معیار میانگین‌ها، و P-Value: سطح معنی‌داری SFA: اسیدهای چرب اشباع

تولیدات دامی

جدول ۵. تأثیر جیره‌های آزمایشی بر پروفیل اسیدهای چرب با یک پیوند دوگانه عضله راسته (میلی‌گرم در گرم)

اسیدهای چرب	تیمارهای آزمایشی							
	SEM*	P-Value**	شاهد					
			درصد ۱۰۰	درصد ۷۵	درصد ۵۰	درصد ۲۵		
			مرزه	مرزه	مرزه	مرزه	مرزه	مرزه
C16:1	۰/۲۹۹	۰/۰۳۱	۱/۴۷ ^{ab}	۱/۷۵ ^{ab}	۰/۷۸ ^b	۱/۹۶ ^{ab}	۲/۱۳ ^a	
C18:1trans-9	۰/۶۹۴	۰/۷۰۳	۱/۹۵	۲/۵۳	۲/۵۷	۱/۷۲	۳/۰۰	
C18:1trans-11	۰/۴۰۶	۰/۰۰۷	۱/۰۵ ^b	۱/۴۱ ^{ab}	۱/۳۸ ^{ab}	۲/۹۷ ^a	۰/۷۵ ^b	
C18:1cis-9	۴/۴۳۵	۰/۰۰۵	۳۰/۰۸ ^b	۳۶/۴۹ ^b	۳۸/۳۸ ^{ab}	۲۲/۴۶ ^b	۵۴/۹۹ ^a	
C24:1	۰/۰۱۴۹	۰/۴۳۳	۰/۰۲	۰/۰۲۳	۰/۰۲۶	۰/۰۵۶	۰/۰۲۶	
MUFA	۴/۵۹	۰/۰۰۱	۳۷/۷۱ ^b	۴۴/۹۹ ^{ab}	۴۵/۲۹ ^{ab}	۳۲/۱۲ ^b	۶۱/۹۲ ^a	

a-b: در هر ردیف، تفاوت میانگین حداقال مربیعات با حروف غیر مشابه معنی داری است ($P < 0.05$).

* و **: اسیدهای چرب با یک پیوند دوگانه، SEM: خطای معیار میانگین‌ها، P-Value: سطح معنی داری

C22:6n-3، C20:5n-3 در نمونه‌های عضله راسته بردهای تغذیه شده با جیره‌های حاوی تفاله مرزه با بردهای شاهد مشاهده نشد (جدول ۶).

بیشترین مقدار اسید چرب با چند پیوند دوگانه در نمونه عضله راسته بردهای تغذیه شده با جیره حاوی ۷۵ درصد تفاله مرزه مشاهده شد که با تیمارهای حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه متفاوت بود ($P < 0.05$). جایگزینی یونجه با تفاله مرزه در جیره بردهای پروراری اثر معنی داری بر نسبت اسیدهای چرب امگا ۶ به امگا ۳، شاخص آنژیم دساچوراز، و شاخص طویل شدن اسیدهای چرب نداشت (جدول ۶).

جایگزینی کامل یونجه با تفاله مرزه میزان اسیدهای چرب اشباع را در نمونه‌های مخلوط گوشت و چربی به میزان ۴۲ درصد کاهش داد (جدول ۶). از طرفی به نظر می‌رسد که نسبت اسیدهای چرب امگا ۶ به امگا ۳ با افزودن تفاله مرزه به میزان حداقل ۷۵ درصد علوفه جیره روند کاهشی داشته باشد و به همین دلیل ممکن است باعث بهبود کیفیت گوشت سلامت مصرف کننده شود.

مقدار C18:1 trans-11 در نمونه‌های حاصل از بردهای تغذیه شده با جیره حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه کمتر از نمونه‌های گوشت در بردهای مربوط به تیمارهای ۱۰۰ درصد جایگزینی شاهد بود ($P < 0.01$). بیشترین و کمترین مقدار C18:1cis-9 به ترتیب در نمونه‌های گوشت بردهای تغذیه شده با جیره شاهد و جیره حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه مشاهده شد (جدول ۵). مجموع اسیدهای چرب با یونجه بود (۰/۰۱). در نمونه‌های ۲۵ و ۱۰۰ درصد تفاله مرزه به جای تیمارهای ۲۵ و ۱۰۰ درصد تفاله مرزه به جای یونجه بود ($P < 0.01$).

اثر جیره‌های آزمایشی بر محتوی C18:2n-6 trans، C18:3n-3، C18:2n-6 cis و C22:5n-3 معنی دار بود ($P < 0.01$). در مورد تمامی این اسیدهای چرب بیشترین مقدار از نظر عددی در نمونه‌های حاصل از عضله راسته بردهای تغذیه شده با جیره حاوی ۲۵ درصد تفاله مرزه به جای یونجه مشاهده شد. تفاوتی در مقدار اسیدهای چرب C20:4n-6، C20:2:۶ دوره ۱۷ شماره ۱ بهار و تابستان ۱۳۹۴ ■ www.SID.ir

تولیدات دامی

اثر تفاله اسانس گیری شده مرزه خوزستانی بر عملکرد تولیدی و ترکیب اسیدهای چرب عضله راسته در برده‌های پرواری فراهانی

جدول ۶. تأثیر جبره‌های آزمایشی بر پروفیل اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه در عضله راسته (میلی گرم در گرم)، نسبت اسیدهای چرب امگا ۶ به امگا ۳، شاخص‌های اشباع، و طویل شدن زنجیره اسیدهای چرب

SEM	P-Value	تیمارهای آزمایشی							اسیدهای چرب
		۱۰۰ درصد مرزه	۷۵ درصد مرزه	۵۰ درصد مرزه	۲۵ درصد مرزه	شاهد	۱۰۰ درصد مرزه	۷۵ درصد مرزه	
۰/۱۳۱	۰/۰۰۳	۰/۳۵ ^b	۰/۴۳ ^b	۰/۵۸ ^{ab}	۱/۱۱ ^a	۰/۶۲ ^{ab}	C18:2n6 <i>trans</i>		
۱/۰۶۷	۰/۰۴۵	۳/۰۹ ^b	۴/۴۶ ^{ab}	۵/۰۲ ^{ab}	۸/۲۹ ^a	۴/۷۸ ^{ab}	C18:2n6 <i>cis</i>		
۰/۷۳۶	۰/۱۹۲۳	۰/۱۸	۲/۴۷	۰/۳۷	۰/۲۶	۰/۵۰	CLA c9,t11		
۰/۲۸۸	۰/۰۰۱	۰/۵ ^b	۰/۳۹ ^b	۰/۷۵۶ ^b	۲/۱۶ ^a	۰/۹۲۳ ^b	C18:3n3		
۰/۰۳۱	۰/۱۷۲	۰/۰۴	۰/۰۸	۰/۰۵	۰/۱۴	۰/۰۶	C20:2		
۰/۱۰۵	۰/۱۰۵	۰/۰۲۶	۰/۰۲۵	۰/۰۴۶	۰/۰۱	۰/۰۴	C20:4n6		
۰/۰۷۸	۰/۸۸۵	۰/۱۷	۰/۲۲	۰/۲	۰/۲۱	۰/۲۷	C20:5n3		
۰/۰۱۵	۰/۰۰۵	۰/۰۴۳ ^b	۰/۰۳ ^b	۰/۰۲ ^b	۰/۱۰ ^a	۰/۰۵ ^{ab}	C22:5n3		
۰/۰۳۵	۰/۱۲۴	۰/۰۷۳	۰/۰۸۲	۰/۱۷	۰/۱۹	۰/۱۵	C22:6n-3		
۲/۲۰۷	۰/۰۲۰۸	۲۱/۰۸ ^{ab}	۲۸/۸۴ ^a	۲۱/۰۳ ^{ab}	۱۷/۰۵ ^b	۲۱/۳۶ ^{ab}	PUFA		
۰/۵۷۷	۰/۰۰۱۰	۷/۷۰ ^a	۴/۴۵ ^b	۴/۳۹ ^b	۴/۴۵ ^b	۶/۱۴ ^{ab}	Omega 6:3 ^r		
۱/۳۵۳	۰/۳۰۶۹	۵۰/۲۲	۴۸/۶۷	۵۲/۷۸	۵۰/۳۳	۴۹/۵۷	Δ^9 -desaturase index ^r		
۱/۱۵۹	۰/۱۷۰۰	۶۸/۱۸	۶۹/۱۴	۷۰/۰۸	۶۶/۳۵	۶۶/۹۴	Elongation index ^r		

.a-b: در هر ردیف، تفاوت میانگین حداقل مربعات با حروف غیر مشابه معنی داری است ($P < 0/05$).

PUFA: اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه و Omega 6:3: نسبت اسیدهای چرب امگا-۶ به امگا-۳

$$\Delta^9\text{-desaturase index} = [(C14:1+C16:1+C18:1)/(C14:1+C16:1+C18:1+C14:0+C16:0+C18:0)] \times 100$$

$$\text{Elongation index} = [(C18:0+C18:1n9)/(C16:0+C16:1+C18:0+C18:1n9)] \times 100$$

SEM: مطیع میانگین‌ها و P-Value: سطح معنی داری

فرایند اشباع شدن اسیدلینولئیک، اسیدلینولئیک کونژوگه، و اسیدواکسینیک را دارند (۱۰). ترکیبات فعال موجود در آویشن (کارواکرول و تیمول) با کاهش فعالیت میکروبی مشارکت‌کننده در فرایند بیوهیدروژناسیون، سبب افزایش اسیدهای چرب غیراشباع در شکمبه می‌شوند (۲۰ و ۲۴). اسیدهای چرب غیراشباع در اسانس گیاه آرتیمیزیا سبب افزایش در پژوهشی استفاده از اسانس گیاه آرتیمیزیا مقدار اسیدواکسینیک، اسیدلینولئیک و کل اسیدهای چرب چند غیراشباع گوشت بردها در مقایسه با تیمار شاهد گردید (۳۰). محققان چنین استنباط کردند که اسانس موجود در این گیاه با محدودسازی فعالیت باکتری‌های دخیل در فرایند بیوهیدروژناسیون، ضمن ایجاد اختلال در

در مطالعات گوناگون خصوصیات کارواکرول (ترکیب فعال موجود در اسانس مرزه، ۱۶) و تیمول به عنوان محدودکننده رشد باکتری‌ها و قارچ‌ها گزارش شده است (۱۷ و ۱۸). تحقیقات بر استفاده از پونه کوهی (حاوی ترکیب فعال کارواکرول)، تأثیر پونه کوهی (حاوی ترکیب فعال کارواکرول) بر میکروارگانیسم‌های شکمبه، کاهش بیوهیدروژناسیون شکمبه‌ای، و افزایش اسیدهای چرب غیراشباع در شکمبه و درنتیجه کاهش فعالیت باکتری‌های گرم مثبت و منفی را تأیید کرده است (۹). گیاهان استرالیایی به علت داشتن ترکیبات ضدباکتریایی، توانایی از بین بردن باکتری‌های دخیل در بیوهیدروژناسیون و مهار

تولیدات دامی

دوره ۱۷ ■ شماره ۱ ■ بهار و تابستان ۱۳۹۴

2. Ascherio A (2002) Epidemiologic studies on dietary fats and coronary heart disease. American Journal of Medicine 113(Suppl.) 9B: 9S-12S.
3. Bampidis VA, Christodoulou V, Florou-Paneri P, Christaki E, Spais AB and Chatzopoulou PS (2005) Effect of dietary dried oregano leaves supplementation on performance and carcass characteristics of growing lambs. Animal Feed Science and Technology. 121: 285-295.
4. Bas P, Archim H, Rouzeau A and Sauvant D (2003) Fatty acid composition of mixed-rumen bacteria: Effect of concentration and type of forage. Journal of Dairy Science. 86: 2940-2948.
5. Biesalski HK (2005) Meat as a component of a healthy diet - are there any risks or benefits if meat is avoided? Meat Science. 70(3): 509-524.
6. Chao SC, Young DG and Oberg CJ (2000) Screening for inhibitory activity of essential oils on selected bacteria, *schidigera* on ruminal fermentation and nutrient digestion in heifers. Journal of Animal Science. 77: 2554-2563.
7. Chaves AV, Stanford K, Gibson LL, McAllister TA and Benchaar C (2008) Effects of carvacrol and cinnamaldehyde on intake, rumen fermentation, growth performance, and carcass characteristics of growing lambs. Animal Feed Science and Technology. 145: 396-408.
8. Chaves AV, Dugan MER, Stanford K, Gibson LL, Byström JM, McAllister TA, Van Herk F and Benchaar C (2011) A dose-response of cinnamaldehyde supplementation on intake, ruminal fermentation, blood metabolites, growth performance and carcass characteristics of growing lambs. Livestock Science. 141: 213-220.

این فرایند، عبور اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه را از شکمبه افزایش می‌دهند. البته این اثر هنگام استفاده از رزماری مشاهده نشد (۳۰).

از دیگر دلایل مرتبط به افزایش مقدار اسیدهای چرب چند غیراشباع در این پژوهش می‌توان به نوع جیره‌های آزمایشی اشاره کرد. جیره‌های آزمایش استفاده شده در این طرح به صورت خردشده و دارای درصد کنسانتره بالا بود و بنابراین دارای سرعت عبور بالایی از شکمبه بودند. با افزایش کنسانتره در جیره، از بخش علوفه‌ای جیره کاسته می‌شود و مصرف این جیره‌ها موجب کاهش اسیدیتۀ مایع شکمبه می‌شود و به تبع آن فرایندهای هیدرولیز و هیدرولیز شدن اسیدهای چرب در شکمبه کاهش می‌یابد (۴).

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که استفاده از تفالۀ انسان‌گیری شده مرزۀ خوزستانی در سطوح بالاتر از ۲۵ درصد جایگزینی به جای یونجه سبب افزایش عددی مجموع اسیدهای چرب اشباع و در سطح ۷۵ درصد جایگزینی به جای یونجه موجب افزایش غیرمعنی دار مجموع اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه در عضله راسته برده‌ها می‌شود. کاربرد تفالۀ مرزۀ خوزستانی به جای یونجه در سطوح ۲۵ تا ۷۵ درصد، موجب کاهش غیرمعنی دار نسبت اسیدهای چرب امگا ۶ به امگا ۳ را در نمونه‌های عضله راسته برده‌ها می‌شود. بنابراین می‌توان از تفالۀ انسان‌گیری شده مرزۀ در جیره‌های برده‌های پروری با کنسانتره بالا به جای بخش علوفه‌ای استفاده کرد و ضمن کاهش مجموع اسیدهای چرب اشباع گوشت، کیفیت آن را بهبود بخشد. بنابراین تحقیقات بیشتر در این زمینه ضروری است.

منابع

1. AOAC (1990) Official Methods of Analysis, 15th ed. Association of Analytical Chemist. Arlington, VA.

تولیدات دامی

9. Dorman DH and Deans SG (2000) Antimicrobial agents from plants: Antibacterial activity of plant volatile oils. *Journal of Applied Microbiology*. 88: 308-316.
10. Durmic Z, McSweeney CS, Kemp GW, Hutton, PP, Wallace RJ and Vercoe PE (2008) Australian plants with potential to inhibit bacteria and processes involved in ruminal biohydrogenation of fatty acids. *Animal Feed Science and Technology*. 145: 271-284.
11. Farsam H, Amanlou M, Radpour MR, Salehinia AN and Shafiee A (2004) Composition of the essential oils of wild and cultivated *Satureja khuzestanica* Jamzad from Iran. *Favour and Fragrance*. 19(4): 308-310.
12. Giordani R, Regli P, Kaloustian J, Mikäil C, Abou L and Portugal H (2004) Antifungal effect of various essential oils against *Candida albicans*. Potential of antifungal action of Amphotericin B by essential oil from *Thymus vulgaris*. *Phytotherapy Research*. 18: 990-995.
13. Harfoot CG and Hazlewood GP (1997) Lipid metabolism in the rumen. In: Hobson PN (Ed.), *The Rumen Microbial Ecosystem*. Elsevier, London. Pp 382-426.
14. Jamzad ZA (1996) New species of the genus *Satureja* (Labiatae) from Iran. *Iranian Journal of Botany* 6: 215-218.
15. Jenkins TC, Wallace RJ, Moate PJ and Mosley EE (2008) Recent advances in biohydrogenation of unsaturated fatty acids within the rumen microbial ecosystem. *Journal of Animal Science*. 86: 397-412.
16. Khosravinia H, Ghasemi S and Rafiei Alavi E (2003) Effect of savory (*Satureja khuzistanica*) essential oils on performance, liver and kidney functions in broiler chicks. *Journal of Animal and Feed Sciences*. 22: 50-55.
17. López P, Sanchez C, Batlle R and Nerín C (2007) Vapor-phase activities of cinnamon, thyme, and oregano essential oils and key constituents against foodborne microorganisms. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*. 55: 4348-4356.
18. López-Malo A, Maris-Alzamora S and Palou E (2005) *Aspergillus flavus* growth in the presence of chemical preservatives and naturally occurring antimicrobial compounds. *International Journal of Food Microbiology*. 99: 119-128.
19. Lourenço M, Cardoza PW, Calsamiglia S and Fievez V (2008) Effects of saponins, quercetin, eugenol and cinnamaldehyde on fatty acid biohydrogenation of forage poly unsaturated fatty acids in dual flow continuous culture fermenters. *Journal of Animal Science*. 86: 3045-3053.
20. Mahmoud ALE (1994) Antifungal action and antiaflatoxigenic properties of some essential oil constituents. *Letters in Applied Microbiology*. 19: 110-113.
21. Noci F, French P, Monahan FJ and Moloney AP (2006) The fatty acid composition of muscle fat and subcutaneous adipose tissue of grazing heifers supplemented with plant oil-enriched concentrates. *Journal of Animal Science* 85: 1062-1073.
22. NRC (1984) Nutrient requirements of sheep. National Research Council. National academy of sciences. Washington, DC. USA.
23. Ouattara B, Simard RE, Holley RA, Piette GJP and Bégin A (1997) Antibacterial activity of selected fatty acids and essential oils against six meat spoilage organisms. *International Journal of Microbiology*. 37: 155-162.
24. Qui X, Estridge ML and Firkins JL (2004)

تولیدات دامی

- Effects of dry matter intake, addition of buffer and source of fat on duodenal flow and concentration of conjugated linoleic acid and trans-11 C18:1 in milk. *Journal of Dairy Science*. 87: 4278-4286.
25. SAS Institute (2001) SAS Users Guide. Version 9.1. Review edition. SAS Institute Inc. Cary, NC. USA.
26. Scollan ND, Choi NJ, Kurt E, Fisher AV, Enser M and Wood JD (2001) Manipulating the fatty acid composition of muscle and adipose tissue in beef cattle. *British Journal of Nutrition*. 85: 115-124.
27. Sukhija PS and Palmquist D (1988) Rapid method for determination of total fatty acid content and composition of feedstuffs and feces. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*. 36: 1202-1206.
28. Tavafi M, Ahmadvand H, Tamjidipoor A, Delfan B and Khalatbari AR (2011) *Satureja khuzestanica* essential oil ameliorates progression of diabetic nephropathy in uninephrectomized diabetic rats. *Tissue and Cell*. 43(1): 45-51.
29. Van Soest, PJ, Robertson JB and Lewis BA (1991) Methods for dietary fiber, neutral detergent fiber, and non-starch polysaccharides in relation to animal nutrition. *Journal of Dairy Science*. 74: 3583-3597.
30. Vasta V, Aouadi D, Brogna DMR, Scerra M, Luciano G, Priolo A and Ben Salem H (2013) Effect of the dietary supplementation of essential oils from rosemary and Artemisia on muscle fatty acids and volatile compound profiles in Barbarine lambs. *Meat Science*. 95: 235-241.
31. Vosough-Ghanbari S, Rahimi R, Kharabaf S, Zeinali S, Mohammadrad A, Amini S, Yasa N, Salehnia A, Toliat T, Nikfar S, Larijani B and Abdollahi A (2008) Effects of *Satureja khuzestanica* on serum glucose, lipids and markers of oxidative stress in patients with type 2 diabetes mellitus: a double-blind randomized controlled trial. *Evidence Based Complementary and Alternative Medicine*. 7(4): 465-470.
32. Weiss WP, Conrad HR and St. Pierre NR (1992) A theoretically-based model for predicting total digestible nutrient values of forages and concentrates. *Animal Feed Science and Technology*. 39(1-2): 95-110.
33. Wood JD, Enser RIM, Enser M, Richardson RI and Whittington FM (2008) Fatty acids in meat and meat Products. In: Chow CK (Ed.), *Fatty acids in foods and their health implication*. CRC Press, Boca Raton, FL. USA.
34. Yang WZ, Benchaar C, Ametaj BN and Beauchemin KA (2010) Dose response to eugenol supplementation in growing beef cattle: Ruminal fermentation and intestinal digestion. *Animal Feed Science and Technology*. 158: 57-64.